

Semih Eroğlu

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

25.09.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ağır Y¼klerimiz

Kaynağından içtim suyu, avuç avuç, parmaklarımı donduran,
İlkbaharında canlanışı,
G¼zel çiçekleri,
Nohut tarlasında korkusuz topladığım nohutların kabuklarındaki ekşiliği,
Elimle topladığım başak destesinde aldığım firikleri,
İnsan ayağının değmediği ırmaktaki alabalıkları...
Görd¼m.

Ne ara her şey?
Bir keçi var anılarımin bir köşesinde, keçi sanki insan...Nedense benzetmişim birilerine.
Turna sür¼leri, kaz sür¼leri büyük müjde idi.
Hacı leylek de gelirdi.

Baharın yeşilliği,
Sonbaharının sarılığı,
Kışların beyazlığı; berraktı.

Bir tavşan vardı dağ başı bir yerde göz göze geldiğim huzur veren...
Bir at arkadaşlığım,
Bir kurt korkmuşluğum.

Gitsem yeniden oralara, o anlara...
En sevenlerim en sevdiklerim var olsa hepten. Kedim birden gelip bacaklarıma dolansa...Köpeğim asil gözlerle baksa...O atın alnını yine öpsem.
Şu göz yaşların ağırlığından kurtulsam.
Kızları, erkekleri.
Yine o çiçekli tarlalarda olsa.

İyi şeyler.
Güneşin en güzel olduğu,
Çiçeklerin bambaşka koktuğu,
Çok şeye sahip olmadığın, çok şeyin tadını aldığın.
İyi şeyler vardı.

Taşların üzerindeki yosunu kına olarak sürdür¼n mü hiç ellerine?
Ya bir otu döv¼p sabun gibi kullandığın...
Koca kayaların üzerinde uzanıp.
Gökyüzüne daldığın.

Değiştii.
Çabuk değiştii.
Binlerce ton özlem, hasret üzerime yıkıldı.
ve lanet...

O baharları,yazları kışları geri istiyor, kendine asi olan yürek;
O baharları, yazları,kışları; eriyen karları,
Zambakları,yaseminleri,
Gidenlerin dönüş¼n¼,
Babayı, ablayı.
Kardeşi, arkadaşı,

Niceleri nice Şeyi...

Semih Eroğlu

Ansızın

Uzanmış gibi,
Dere kenarında sessiz.
Ölüm gelmiş.
Su akar habersiz,
Yanıbaşında.
Ölüm gelmiş, her şey bitmiş.
Ansızın.

Oysa daha.
Yapılacaklar vardı insanlık için.
Her tür her renk her inanç.
Dağıtılacaktı adalet, sevgi...

Dere berrak.

Semih Eroğlu

Bin Değil

İkiyüzbin yıl önce;insanlık başlayıvermişse,
Bir ikiyüzbin yıl sonra da bitiverir belki...
Gerçi daha evvelinde bitecek, sonsuz dediğimiz...
En sarhoş anında bile bir tedirginliğimiz ürkek,
Herkes mi böyle, yoksa sadece biz de mi.
İkiyüzbin yıldır bitmedi çilesi..

Semih Eroğlu

Bir taş iki kuş

Geçenlerde yakama yapıştı,
Birileri...
Nedeni bendim.
Bir taşla iki kuş vuracakken.
Ben taşı kenara koymuşum..
Hayal ediverdim kendim...
Ben kuşları vurmuşum.
Keyiften seken çocuklar gibi.
Bazen kuzular yapar ya öylesine koşmuşum...
Sancı girdi karnıma.
Kuşlar uçsun varacağına.
Taş kalsın böğrümde...
Kedi o işi yapsın.

Semih Eroğlu

Deli miyim?

Bir ben miyim? Hüzünle dost olan.
Bir ben miyim? Geçmişten kopamayan.
Ahlarım, vahlarım.
Bin bir pişmanlıklarım.
Bir ben miyim?
Keşkesiz tek an.

Bir zamanlar dünyadaki her koşuşturma ciddiyet.
Komik gelir izlerdim, hep.
Günün gelecek ölümlüler diyerek.
Oysa şimdi.
Geçmiş hiç geçmemiş gibi; yanı başımda.
Rüyalarımda aklımda.

Oysa ki mutluluk: insanın içinde.
Oysa ki mutluluk; bizim beynimizde.

Varlık yokluk ayrı dertler.
Yokluk bambaşka bir illet.

Varsa günlük aşın.
Muhtaç değilsen namerdin kendisine.
Mutlu ol elbette.
Fakat bu demek değil değiştirme dünyayı.
Değişecek dünya, karılacak her şey yeniden.
Ama belki o zaman bile hüzün.
Dolacak gözlere.

Semih Eroğlu

Delice Özlemek

Biliyorum , öyle özleyeceğim ki.
Göğsümde,
Soluğumda.
Ensemün üstüne basılmışçasına; bökük boynum.

Varlığın; çiçekli bahçe, farkında olamadığım.
Varlığın; ilkbaharda bir kır, bir yandan akan sular, çiçekler kuşlar.
Kışın hatırladığımız.

Nasıl bir özlemek bu, nefesimi kesiyor hayali.
Biliyorum sonrasında geceler işkence.
Gündüzler utanç.

Bir ağıt hatırlarım. Yaşlı bir kadın.
Öyle ağlamıştı ki.
Yüzünde tüm evrenin, yaşamın ağırlığını görmüştüm.

Biliyorum nasıl özleyeceğimi.
Üzerine titrediğim.
Özlemeyi iyi bilirim.
Dönemez hiçbiri, yığınla yük ve özlem kaldı bizde.

Semih Eroğlu

Emekçiler

Bir emekçinin alın terini,
Güneşi çocuğuna,
akşam vereceği küçük minik çikolata;
Siler...
Uyumadan ulaşabilse...

Bir emekçinin alın teri, buz gibi soğuk
Evinde ocak yandığına; kurur..

Bir emekçinin alın teri;
Yağda kavrulmuş soğanın kokusu,
Yemek, ekmek olup paylaşılnca,
Hayat olur...

Semih Eroğlu

Enkaz

Bitmeyen, bitmeyecek;
Ağlamalarım, gözyaşlarım.
Birazdan sabah olacak.
Çaresizlik.
Duramıyorum yerimden.
Ben, sen, o
Hepimiz altında kaldık.
Gösterişe, yalancılara;
Para hırsına,
Hastalıklı kibirlilere. Cahile, cehalete;
Yenildik.
Yine ağlıyor ağlıyorum beyhude.

Semih Eroğlu

Gece

Saat geç oldu...
Gözümün önünde sanki uçuşan bir şeyler.
Işığa engel oldu.
Henüz bir araya bile gelmedi o eller.

Saat geç oldu.
Gece tüm şeyleri şey olmayanları örttü.
Karanlık...Her ruhun öteki yanı.
Buluştu gecede...
Kafam ağıtlı bu gece..
Gözlerim bedenime bakıyormuş gibi bakıyor
Kalbim aklıma hakim olmuş...

Sabah olsun ilkbahar gelsin...
Sabah olsun uçsun kuşlar.
En fakiri idi bir zamanlar.
Şimdi geçmişlerini unutanlar.
İlkbaharlarını yaşıyorlar.
Bu gece kafamda çok şey var.
Ne kalem...
Ne de şiir durduracak.
Tek umudum zaman.
Kimsenin para ile alıp satamadığı...
Bunun imkansızlığının bir güzel olduğu.
Zaman..

Bu gece de kafam bambaşka...
İçmeden yerinde değil.

Semih Eroğlu

Gidiş

Ne umrumda, ne hatırimda...
Boş vermişim, asi ırmak beni almış.
Mühim, aman ha diyenler;
Ya asi ırmağı durdur...Ya kapıl akışına...
Kulak asmam uzun sürdü.
Meğer akan hayat durmazmış, yönü değişe de.
Hani temiz ırmak da kalmadı pek...
Akıntısında kirli hayat ırmaklarının,
Çaba iyi, çoğu kez boşuna.
Gelecek yüzyıllara kalsın.
Çok önem atfetme noktasın..

Semih Eroğlu

Gitmeler Dönmeler

Bazen gitmek, dönmek kadar sıcak,
Bazen dönmek ayrılık kadar soğuk olur.
Gidiş dönüş, dönüş gidişe dönüşür.
Nereye yöneldiğin değil,
Kimin kimlerin seni beklediğidir; gidişin, dönüşün...

Semih Eroğlu

Göçebe

Kaç oba, yer, diyar...
Sayar desen sayamam.
Bir yere kök salmadık, hep yolda...
Hep yolcu kaldık, yalnız bir başımıza.

Nefesimiz tükenirken, ömrümüz biterken..
Bildiğimiz yoldu, yolculuktu.
Konardık bin bir heves ile..
Ardından iç çekerek göçerdik.
Yalnız kaldık.
On yıllardır hazırlandık, o günlere diyerek.
Yüreğimizde insan sevgisi,
Yüreğimizdeki hakça paylaşma duygusu,
Olmasaydı... Yol ateşi yakar giderdi belki.

Beş parasız iken bile,
Şarabımız dostlara, isteyene,
İstemeyene ikramdı.

Paylaşırken büyüdük.
Yol ve yolda.
Hayatımız yol...

Semih Eroğlu

Gül

Kırmızı gül uykuda...
Yanı başında kaygılı dostlar.

Gitarın tellerinde hayat ,
Notaları yıllar...
Akan hayat, akan fırsat...

Kırmızı gül kurur,
Körebede ebe kör olur.
Anında sonbahar gelir.
Tüm yapraklar savrulur.

Bana bari sen söyle;
Tatlı, sıcak bakışlarınla.
Bu kadar yükle yüklendim.
En ağırı hüzün.

Fırtınada ki gemi
Kalbim...

Semih Eroğlu

Güneş ve Düşler

Bu gece kafam bulanık, bulutlu...
Aklım kareli.
Bu sarhoşluk, bulutlar.
Gül diyorum diken var diyor.
Gündüz iyi ki güneş var.Yoksa
Gece karanlığı huzurumu alıp götürürdü,
Gece iyi ki düşler var.Yoksa,
Bu gece kafam dumanlı.
Kolay değil,
Sonsuz derdime
Şifa lazım diyorum.
Şazın telinde, sözün özünde dermanım bak söylüyorum.
Sen söyle.
O söylesin..
Dost söylesin.
Kafamda kareler, belli delirdi derler.
Bu gece kafamı sardı dumanlar.
Halim nasıl görünür sana can...

Semih Eroğlu

Hayat Adımları

Yaşadığım belli belirsizmiş...

Daha neler?

Ölağanı sevmez miyim?

Özüme işlemiş.

Kabuğuna çekilmiş biri miyim?

Yok canım bildiğin; deliyim.

Anlamaz yanı başımdakiler; onların mutlu mutlu güldükleri boş gelir daim.

Koşuşturma ve heyecanları, eskiden komik gelirdi, şimdi önemsiz.

Gelenekçi miyim?

Yok canım sadece bir bölüğe katılmış onlarla yürüyen bir deliyim.

Ahenkle hizayı bozmadan yürüyoruz bakalım.

Büyü dediler büyüdük.

Okul dediler diplomasını aldık.

Sıralı komutlar geliyor an be an.

Komutlara yetişemeyenler mutsuz mu mutsuz.

Uyanlar derin bir uyku halinde

Öl demelerini bekliyorum...

Semih Eroğlu

Haydi Gel

Gel haydi.
Bir iki uç oldu...
Sonra bir sonsuz.
Gel deyişim sonsuz değil.
Bir an.
Haydi gel. Yollar kısa.
Vakit kısa,
Hayat kısa.
An...Bazen sahip olduğumuz tüm zaman.

Semih Eroğlu

Hırs

Nerede olmalı?
Nerede durmalı...
İşte tüm dertlerimizin kaynağı.
Hiç birimiz durmak istediğimiz yerde değiliz.
Hiç birimiz olmak istediğimiz yerde değiliz.
Halbuki;
Candır olan.
Candır var olan.
Can olması yerde durdu,
Can olması yerde oldu...

Semih Eroğlu

Hüzün Fırtınası

Ey zaman...
Dur dinleneyim biraz.
Ayrılmamam gereken anlar var arkada.
Dur uzun sürsün oralar.
O mutlu anlar.Saf anlar.Güzel anlar.
Gülümsemenin bambaşka olduğu anlar.
Ağlamanın.
Ey zaman ne ağırsın sen, an geçtikçe büyüyen bir ağırlık.
Sevdiklerimiz şen şakrak bahçelerimiz.
Eyy zaman dur, ya da dönüşe izin ver.
Bir çay içimindeki gülümsemesi,
Bir daha olsun.
En detayı ile göreyim.

Semih Eroğlu

İki şiir

Dün iki şiir yazdım.
Çarşı pazarında dostlara okuyacaktım.
Şarıldılar boğazıma,
Sardılar kalbimi.
Kalbimi...

Dün iki şiir yazdım,
Çarşı pazarında arkadaşlara okutacaktım.
Karnım ağrıdı,
Tüm akşam kıvrandım.
Tüm akşam ağladım.
Usulca katlayıp,
Sessizce sakladım.

Semih Eroğlu

İkinci bahar

Bir müziğin tınıdır.
Kanımıza damla damla karışan;
Sarhoşluk kadar güzel.
Doldur boşluğu kadehe.
Delirsin esen rüzgar...
En karanlığında gecenin,
Işıl ışıl badeler...

Semih Eroğlu

İlbahardan beri bir baş ağısı

Getirdim çayını,
Otur dedi.
Oturdum.
Seyreyledim bakışlarını.

Behey ölümsüz müsün sen...
Nedir senin eserin,
Hangi acıya ilaç getirdin.
Kibir akar, irin akar her yerinden.

Çayı bitince...
Aldım boşu götürdüm.
Sessizce kenara oturdum.
İki çeşit yaşam vardı.
Dolu alıp,
boş verenler, boş dolduranlar,
Olmasalar da olurcasından, sessizce taşıyanlar...

Kısa bir koşu gibi ömür,
Sömür haydi sömür.

Semih Eroğlu

İnsan

Bir kalabalık gördüğümde,
Hindistan insan yüklü trenle gelir,
Mahşeri kalabalık,
Korkunç hiçlik...
Bilmem neden niçin?
Gelmez hiç kalabalık Çin,
Esmer derililer hüzün mü verir.
Oldum olası ora aklıma gelir.
Belki binbir gece masallarından kaldı bana o resim.
Renkli, benekli bir isim.
Varlık yokluk açlık tokluk.
İnsanları katman katman...
İnsan insan olduğuna inanmaz inan.
Delirir orada fazla kalmaz...

Semih Eroğlu

İsyan

İsyan göğsünün sol yanında olur hep,
Dışı sessiz, seni feci bombalar..
İsyan asinin esas kendine başkaldırısıdır.
Göğsüme oturdu yine bir isyan...
Billur sular akarken.
Gökyüzü temiz.
Hüzün acı uzak çok uzak.
Sarmış yıllan ansızın
Anılardan.
Dayan dayan...
O gülen gözlere olmaz isyan...
Yuvarlansın hayat bayır aşağı.
Bakmışsın gök ve alem hatta insanlık berrak.

Semih Eroğlu

İyi zamanlar

En çok sabahları düşünürüm.
Gün aydınlandığı vakitlerde.
Varlık ile yokluk.
Biraz delilik var serde.
Bazen bir köy yerinde olur aklım, koca bir boşluk.
Bazen büyük bir metropolde; boşluklara akan koca kalabalık.

En çok canım sabah vakitlerinde sıkılır,
Kayıplarımı her sabah tek tek sayarım.
Sonra saklarım.

Aydınlanırken dünya, aydınlığı benim de ışığım olur.
Hüzün derelerinde yıkanırım.
Zaman...
Zaman...
Her şeyi silen zaman.
Varlığı yokluğu bilinmezim.

İyi zamanların akıntısını aramaktayız hepimiz.

Semih Eroğlu

Kalabalık

Bir kalabalık gördüğümde,
Hindistan insan yüklü trenle gelir,
Mahşeri kalabalık,
Korkunç hiçlik...
Bilmem neden niçin?
Gelmez hiç kalabalık Çin,
Esmer derililer hüzün mü verir.
Oldum olası ora aklıma gelir.
Belki binbir gece masallarından kaldı bana o resim.
Renkli, benekli bir isim.
Varlık yokluk açlık tokluk.
İnsanları katman katman...
İnsan insan olduğuna inanmaz inan.
Delirir orada fazla kalmaz...

Semih Eroğlu

Kar Kış Ankara

Bu gece uzun olacak,
Arda bir yağın kar..
Yaşıyorum soğuşu..
Bu gece uzun olacak,
Yazarken ellerim üşüyecek.
Soğuk yetmezmiş bir de karanlık gece de ne uzadı.Üstüne kar dostları ziyarette..
Dışarısı sessiz...
Üşüyorum bir de arada bir kapımı çalıyor korku..

Halbuki nice çocuk sevinmiştir bu gece,
Anneleri örtecek üstlerini, sınısıcak tatlıca..

Geldi yine başımın belası hüzün..
Boğuşmak için yüreğime oturuverdi.

Yalnızlık, hüzün
Kar
Karanlık
Uzun bir gece.
Ya Ümit gelmeli..
Yahut hüzün kalkmalı..

Bugün Ankara'ya ilk kar yağdı, her tanesi ömrümden dakika çaldı.

Gece uzuyor, sigara yine yara açmış dudağımda, kapanıncaya kadar içmeyeceğim
diyorum.
Fakat her gün biraz daha çok içiyorum.

Belli mi olur bu kış biri kapıyı çalacak belki.
Evsiz kalmış yahut,
Doktorlardan medet umarak, Ankara'ya gelen..
Komşu köyden Mahmut.
Hayır o geçen kış gelmişti.
Bu sonbaharda arkasında üç çocuk bir kadın bırakmıştı.

Valla şimdi uyuyacağım.
Kara,Kışa,Yalnızlığa..
Kapıyı çalan olursa da açmayacağım.

1998-Ankara

Semih Eroğlu

Kırlangıçlar

Aniden;
Gündüz geceye döndü.
Küçükken korktuğumuz.
Büyüyünce görmediğimiz.

Kara bulutların altında, bir kırlangıç sürüsü.
Kavga mı? Şenlik mi?
Telaş mı?
Yaşadıkları.
Aniden indi biri yüzüme çarpar belki.
Eğildim korkarak.

Anlaşılmazdı bende Kırlangıçlar.
Her akşam takım oyuncusu.

Kırlangıçlar, kara bulutlar.
Birer yoldaştılar.

Semih Eroğlu

Kış

Kışları hiç mi hiç sevmedim.
Göçebe kuşlara özenirim,
Yazına da kızacağım şimdi.
Neyse esas ne bilir misiniz?
Ne yaz, ne kış..
Mevsimden değildi bizim mutsuzluğumuz..
Doğuştan yapışmış üzerimize..
Kurnaz insan topluluğu arasında yapa yalnız kalmışız..
Kışları hiç sevmem..
Ankara kışlarını..Dünya kışlarını

Semih Eroğlu

Kibrit çöpü

Zor zamanlarda yetişirmiş güzel şeyler.
O zor zamanların birinde,
Yanık kibrit çöpü ile yazılmış.
Şiiri aramak ile geçti ömrüm.

Kalemi olmayan şair,
Son kibrit çöpü ile yakmış sigarasını,
O şiir can almış
Yanık ucundan kibrit çöpünün.

O şiirde yaşamın sırrı varmış.
O şiir sadece ilkbaharmış.
O şiir bin yıllık Mısır mumyalarını uyandıracakmış..
O şiir sevgi ırmakları akıtacakmış.
O şiir ile her canlı çoşacakmış.

Bitmeyen hırslarına yenik düşenleri huzura erdirirmis.

Dahası, daha dahası, daha dahası...

Aramaktayım.
Bunu hissedenler;
Ben ararken usulca gelirler bir yudum su verirler.
Sonra izlerler.

Meraklı bakışları; buldun mu?

Uzun sürecek bu arayış.

19.10.2022

Semih Eroğlu

Mardin

Mardindeydim.
On yıllar önce.

Mardine yöneldi işim,
İlk sıcak Kızıltepe havasını içime çekişim.

Mezopotamya ovasına dumanını savurup, zehri içime çektim nice kez.
Mardin cennetin minik köşesi idi.
Genç ve toy.
On yıllar öncesi.
Bir Süryani şarabı sarhoşluğumda,
Biri gelsin desin bana;
Uyan uykudan!

Biri gelsin,
Yokuşunda yuvarlanırken hayatın,
Tutsun bir yamacında...

Yamaç durakları; hayatımız.
Bazen bir dost durdurur dik yokuşta, bazen sevgili.

Mardin cennetin minik köşesi, mazide ki yamaç durağı.

Her şehir gibi, nice hüzün nice sevinç yuvası...

Semih Eroğlu

Narçiçekleri

Gece her zamanki benzer gece...
Boğuluyorum yine de sessizim.
Geliyor tam ağzıma bir iki hece,
Tarif edemiyorum ızdırabımı çünkü kimsesizim.

Kızgınım...
Başımın akılsız günlerine,
Bin bir güzellik görebilseydi eğer.
Aklım başıma geldiğinde, sadece geriye bakabilirmişim meğer.

Yorgunum...
Atlamışım sanki bir uçurumun boşluğuna.
Hiç bir şey artık. Göz yaşlarım da dinmiyor.
Dönebilseydim...

Suskunum...
İsten kararmış çaydanlık, kadar.
Ötesi ilerisi sanki artık hep karanlık, dar.
Talih bir kez, talihsizlik hep.
Kesti sesimizi, yakında nefesimizi...

Yine de biliyorum...
Nar çiçekleri açılacak elbet.
O gün başımız alıp gidelim.
Nar çiçekleri kan çiçekleri.
Pembe, kırmızı,
Mavide gelsin lütfen...

Semih Eroğlu

Nokta

Gözlerimi kapatıp, giderim.
Anneme naz yaptığım
Sonsuza dek ukde kalacak anlara.

Dışarıda günlerce yağmış kar.
Yokluk yoksulluk var...

İçerideyiz yarı aç, ama sıcak.
Dışarı varsın donsun.
Nefesim tıkanı bak.

Döndüm belki de siz döndünüz.
Gözlerimde yaş.

Semih Eroğlu

Notalar

Kapılarda görmüşler,
Sordu seni dediler.
Yavaş adımların.
Ürken bakışlarınla..

Geç çok geç.
Son müziğin sesini duymadın mı hiç?
Ben çalmayı bıraktım.
Parçaladım tüm şarkılarımı.
Her her kapıya bir nota bıraktım.
Toplama diye.
Toplasan bile,
Aynı melodiyi bulamayacaktın.

Kapılarda görmüşler,
Sordu seni dediler,
Ellinde bir kaç nota ile...
Geç çok geç...

Semih Eroğlu

O zaman

Şarkıları,türküleri,
Çalgıları,
Şiirleri,
durdurmuşlar o zaman.

Sonrasında acı, hüzün.
Vahşet kan.

Şarkılar can.
Şiirler yaşama kan.

Semih Eroğlu

Ömrün

İlkbahar idi...
Canlı yepyeni,kokusu, görüşü, görünüşü...
Bitmeyecekti...
Tüm güzellikleri.
Bendeki...Sendeki...
Ardına bakınca,
Saniyeden farksız imiş.

Gözyaşları çare değil,
Giden ömre...
Ne güzeldi o taylar,
O atlar, o ovalar,
Nedense bitti,
Her şey gibi.
Ömür.

Semih Eroğlu

Özlenen

Özlemek ile ilgili nice şiirler okudum.
Okuduğum kitaplarda da çok geçti.
Kimine göre, özlemek tarifsiz idi,
Kimine göre, özlemek; tarifsiz ve ağır idi,
Bazılarında özlemek, tarifsiz sonsuz bir kederdi...

Bende özlemek:
Yüzünü bir kez görmek için...Uflar yüreğimden.
Sensiz en güzel anlarımdan bin demet silerdim, bir dakika konuşmanı dinlemek için.
Değerdi...

Semih Eroğlu

Saklambaç

Kendini kendinden,
Kendini,
Kendi kendinden,
Saklardı.
Oysa hayat;
Saklambacın bittiği an başlardı.
Göz yaşlarını içine,
Yüreginin en derinine..
Kimse görmeden akıttırdı.
Oysa akan,
gözyaşı idi ağlamak..

Varsın!
Saklanma!
Uykuda gibisin..
Uyanmalısın!

Kendini kendi kendinden saklamamalısın!
Çoşkun dere sensin..
Akmalısın!

Semih Eroğlu

Sanrı

Doğdu,
Korkarlardı dokunmaya..
Hemen gider dercesine..
Öğretildi kendisine kendisinden öncekinin..
Masumdu küçüklüğü..
Büyüdükçe kök saldı, toprak değil dünyaya..
Sonsuz yaşam hissi kaplarken yüreğini..
Ezdi.
Kendinden olmayanı.
Ezdi bakmaya doyulmayan bahar çiçeklerini..
Ezdi aynısına inanmayı, aynısı gibi tapınmayı..

Bitti.
Okyanus damlasını aldı.
Anlatıldı kendisinden sonra gelene...

Semih Eroğlu

Serhoş

Aklımız fazla karışık.
Meyleri aldık.
Döküldü dertler boşluğa.
Hüzünler sevinçler.
Sarhoş artık kafamız.
Aralanır göz kapaklarımız.
Göz yaşlarına mı kaçmak için uykuya mı?

Semih Eroğlu

Sessiz

Yalnızlık...
Ölümden beter derler...
Yalnızlık kötü kötü olmasına, sessizlik daha kötü be.
Varoluşun ispatı,
Hayatın kendisi ses.
Yalnızlık kötü kabul. Amma velakin...
Sessizlik daha kötü.
İki kötü.
Uzasın gitsin şöyle, herkesten beri.

Semih Eroğlu

Sokaklar

Gözleri doldu,
Yüreği sıkıştı,
Omuzları indi, duydu nefesini,
Titreyen sesini.
Kızdı titreyen ellerine,
Sıkışan yüreğine,
Kızdı, dolan gözlerine.
Derin bir iç çekecekti,
Ancak kesik kesik çekebildi nefesi.

Kalkıp başını alıp gitmeli zamanlardan...
Gidilecek yol da kalmadı mekanlardan.
Her yer sokak...
Meskeni idi bir zamanlar kedilerin köpeklerin.
Köpekler, kediler terk edeli,
Devralmıştı...

Nedense kudretliler,
Ölümsüz gibi idiler.
Başına, saçına, varına,
Diyeyeği var gibi baktı.
Hay senin gibi...

Semih Eroğlu

Sonbahardaki Yorgun

Getirdim ayını,
Otur dedi.
Oturdum.
Seyreyledim bakışlarını.

Behey ölümsüz müsün sen...
Hangi dağ senin eserin,
Neyi yalnız başına meydana getirdin.
Kibir akar her yerinden.

Çayı bitince.
Aldım boşu götürdüm.
Kısaca böyle olmuştu hayat; doluyu alıp,
boşu verenler vardı.

Kısa bir koşu gibi ömür.
Birilerini sırtımızda taşıyor işte.
Sömür haydi sömür.

Semih Eroğlu

Şair

Şairin hüznü gözyaşı olur.
Gözyaşları alev topu.
Yüreği, gözyaşlarını besler..
Sonra,
İner gözlerinden yüreğinin üzerine...
Çarpıp parçalarken yüreğini bedenini
Ruhunu...
Şair ölür.
Her şiir son nefesi olur.

Semih Eroğlu

Şarkı

Şu şarkıyı al
Bir yalnızlığa,
Götür bırak
Neşeli kalabalık olsun.

Şu şarkıyı al
Derin kuyuya at
Susuzlara su olsun.

Şu şarkıyı al
Yaralı,
Yaraya sarsın usulca.

Şu şarkıyı al
Özlemiş sevgililere
Ver...
Çiçeklerden kokular versin.

Şu şarkıyı al.
Sarardı tüm tarlalar...
Başaklar..

Şu şarkıyı al.
Aklımı aldı
Başımdan..

Canımda son nefes kaldı.
Canımda son nefes...
Şu şarkıyı al canımı almadan.

Semih Eroğlu

Ŗiir Ŗairin, Ŗair Ŗiirin Kaderidir.

Duygular ağır yüküdür Ŗairin, hayat yolundaki yolculuğunda.

Arada bir Ŗiirlerle indirir yükünü.

Nefes alır.

Sonra yükü yine büyür, bir Ŗiir daha bırakır gerilere.

Bu Ŗiirlerin büyük bir kısmını yine Ŗair ruhlar alır yerde bırakmaz taŖır taŖıtır.

Ŗiir onlara neŖe, onlara keder, onlara ah olur.

Ŗiir Ŗairin...Ŗair Ŗiirin; elini keder den değil kaderden tutar bırakmaz...

Semih Eroğlu

Şubat 2023

Yüreğimi sıkıyor.
Nefessizim çaresizim.
Bu Şubat kapkara.
Ağlıyorum. Ağlayamıyorum.

Donuyor ruhum,
Bedenim,
Gözyaşlarım.
Dizime vura vura.
Dolanıyorum. Dolanamıyorum.

Enkaz altında;
Çocuklar, anneler, babalar.
Şahipsiz
Çaresiz.
Bahara az kalmıştı.
Düşünüyorum. Düşünemiyorum.

Paramparça bütünlüğüm.

Semih Eroğlu

Tepeden ovaya.

Zaman duracak diye, girdik mağaramıza.
Bin yıllık durak.
Oysaki durmadan geçmiş, tik tak, tik tak.
Kalakaldık
Bir başımıza.
Yapayalnız.
Çırlıçılak.
Yüregimizde ki ateş dilleri,
Kavurdu, yaktı.
Çiçekli bir dünya özlemimiz.
Tekerlekti. Yuvarlandı.
Tepeden ovaya...
Yakarak.

Semih Eroğlu

Unutmak

Neredeyim...
Koskoca bir belirsizlik.
Korkunç bir korku.
Yalnızlık.
Yapayalnızlık.
Ter bastı oysa hava soğuk.
Tek bir tanıdık yok, her taraf yabancı.
Korkunç bir boşluk.
Unuttum yine unuttuklarımı.
En kötüsü kimsesizlik.
Uyandım.
Aklım yerinde.
Terliyim sadece...

Semih Eroğlu

Uzak

O gün,
Bedenim yoklukta,
Ruhum a timsah ağzında debelendi.
O gün,
Gökyüzü yere indi, ben bilinmeyene ıktım.

Dedim;
Bırakma hüznünü Őurada.
Dedim,
Vakit sonbahar bitti yaz.
Ağlamak için zamansız.

O gün,
Her kemiğimin kırılan sesini duydum.
Koca demir kapılar
Sardı dünyamı...

Dedim
Sonbahar; ıssız kurak...

Vay bana..
Bakıyorum gelen Şu karaltıya..
Ev sıcaklığı çok uzak.

Dedim,
Vatansızlık kadar kötü bir zaman
Bırakma özlemini buraya...

Semih Eroğlu

Üstte Gök

Hay hay başım üstüne,
Ne başımız varmış her şey koyduk üstüne, diyesim var.

Hatta şöyle bir uzun Eyyy ile başlayıp, nazlı nazenin içeren lafları, ardı ardına
koyuverip, dizilsin söz katarları;
İçinde kömür mü var altın mı; geçiver gitsin..
Ne de olsa her şey başımızın üstüne, diyesim var.

Farkında olmak farkında olduğunun, bu imiş insanı ayıran.
Bilincin, bilincinde olan..
Birin başının üstündeyiz yıllardır her an.
çocuk; anne babanın,
anne baba çocuğun,
Baba annenin
Anne, babanın,
Dışarıda yüzlerce daha büyük halka..
Halka halka yayılır tüm Halka...

Halbuki başın üstünü masmavi, gökyüzü öpmeli.
Kirli emirler değil özgür rüzgar şarkıları değmeli..

Semih Eroğlu

Veda

Gözlerinde gökyüzünün derinliği,
Bakışlarında yağmur sonrası ıslaklık vardı.
Bakındı;
Bağırdı,
Haykırdı,
duyurmadı kimseye.Sesini yitirmişçesine.

Tekrar bağırdı bin bir korku büyük bir telaşı vardı.Bin telaş.
Duyamadı kimse.
Bir yerlerde art arda notlara vurdu tezene..
Aynı ton aynı ses. Durmadan...

Biri sessini mi yitirmişti?
Bini sessizliği mi seçmişti?
Korkak bağıran?
Korkan duymayan?

Verdi kararını,
Başını sallayarak,
Anladı.

Semih Eroğlu

Yalnızlık

Bu yalnızlık can yakmaya başladı,
Birileri hep yalnız, kaderin bu senin dercesine.
Bu yalnızlık can sıkmaya başladı,

Yalnızsın sebebi de sensin,
Senden dolayıdır yalnız kalman.
Boş ver nereye gidiyorsa gitsin..

Semih Eroğlu

Yaşam

Bir iki üç, ona kadar.
Sonra bir o kadar.
Her on, bir acayip basamak.
Koşmak, aldıkça bir o kadarını bırakmak.
Arkaya usulca dönölüp geçmişin izlerine,
Ne çabuk kayboldu yol üzeri, yol boyu dostluklar.
On, yirmi, otuz...
Elli...
Bir uzun saçlı kirli deli;
Bağırdı;
"Yaş bitti.
Paydos..."

Semih Eroğlu

Yeşil ve Sarı

Zaman zaman aklım gider.
Bir güzel keklik görürüm, azıcık beride dikkatle izlerken kendimi.
Hava güneşli, aydınlık. Dahası temiz mis kokulu.
Yemyeşil eski bir ilkbahar sanki.

Ansızın...
Aklım geri gelir her şey kirlenir.
Keklik ölür.
Küçük ayakları defalarca titreyerek.
Gözlerinde ümitsiz çaresizlik, büyük korku.
Dile gelir der bana; "Hani korku geliştirirdi yaşamı? "
Cevap vermek isterim ama dilim yok ki sessiz kalır çığığım.
Sapsarı, soluk.
Kötülük sarısı.

Uyanırım,
Belki rüya.
Belki kâbus.
Belki halüsinasyonu, ateşli bir hastalık.
Gelip geçicidir.
Belki keklik o ilkbaharda kalır.

16.10.2022

Semih Eroğlu

Yokluğun

Bir Şubat sabahıydı,
O sabah.
YaŐamasaydım keŐke o sabahı..
Haberin, aldı benden.
Seni.
Seni güzel babacığım...
Bir Şubat sabahıydı;
Sevmedim ben hiğbir kış gününü, sana da hep söylerdim..
Gidişin ansızın oldu...
Her gnmn her anında yokluğun yanı başımda...
Yokluğun ne olduğunu.
Ancak onu bilenler anlar...
Bir sabahı idi Őubatın...Yıkılıverdi tüm dünyam...
Seni Đok özledim babacığım... Yokluğun iğindeyim...
17.09.2010

Semih Eroğlu

Yokuş

Hayatın yokuşunu çıkarken,
Şen ve şakraktı sesim.
Yanı başımda bir sürü sesle.

Sonra nedense,
Kesildi nefesim.
Yokuş biterken.

Hızlı çıkılırmış yokuş, benden değildi ki hız.
Yokuş bitti.
İniş geçerken; sesim
Hüzün, hüzün, hüzün.
Yanı başımda sessizlik...

Semih Eroğlu

Yol

İnlemeler...
Kelime yetmez,
Candan can giderken,
Derinlerden geldi inlemelerin.

Bak Şu kuŐa,
Bak ne güzel sesi var.
Yüreğine konmak ister.
Ah Şu inlemeler, maraz, hastalık...
Nalan...
Candan can giderken.

Bak Şu ieğe,
Senin için açtı.
Candan can giderken.
Derin inlemeler.
Kalbimi dağıttı.

Bir yol var,
Sonu olmayan.
Arada yüreğimizde sızılar.
Arada güneş.

Semih Eroğlu

Yollar

İnlemeler...
Kelime yetmez,
Candan can giderken,
Derinlerden geldi inlemelerin.

Bak Şu kuŐa,
Bak ne güzel sesi var.
Yüreğine konmak ister.
Ah Şu inlemeler, maraz, hastalık...
Nalan...
Candan can giderken.

Bak Şu ieğe,
Senin için açtı.
Candan can giderken.
Derin inlemeler.
Kalbimi dağıttı.

Bir yol var,
Sonu olmayan.
Arada yüreğimizde sızılar.
Arada güneş.

Semih Eroğlu

Yürek İŖi

İsterdim..
Bir kavganın içinde ki nefer olmayı..
En devrimcisinden hani..
En devrim Ŗiirler yazmayı..
Kavgayı..Kavga ederken yazmayı..
Heyecan dolu, yaŖam dolu anları..
Olmadı..
Ne en devrimcisinden kavgam..
Ne de en devrim Ŗiirim..

Semih Eroğlu

Zaman Mekan

Bir zamanlar yaşadığım, şehirleri köyleri,
Yeniden gördüğümde nedense içime bir acı geleceğini zihnim bilir...
Oysa hepsinde güzellikler de yaşadım.
Yaşadığım yerleri görünce, gidesim gelir,
Uzaklara çok uzaklara...
Görmediğim yerlere..
Nefes alamaz hale getiren;
Yaşanmışlıklar göğsümüze birikiyormuş meğer,
Biten şeylerin ardında nedense hep ağır bir yük kalır.
Yaşadığımız yerleri sonra çok sonra görünce, bir deste hüznün bizi alır...

Kör kuyusun sen dibini göremediğim.
Çirkin bir kör kuyu girsem çıkamayacağım.
Ruhumun karaltı yanında dölünen...
Susamışa, kurumuşsa su veren yanın olmasa...

Yaşadığım yerlere gidince çökerim orta yere,
Göğsüm dolar nefes alamam.

Bir gün geçen hayata dönüp bakarsam; korkarım nefesimi, sesimi
Hepten kesecek...

Semih Eroğlu

Zaman ve hayat

Bazen kafam öyle karışır ki,
Unuturum unutkanlığımı...
Bazen aklım öyle delir ki,
Boğulurum nefessiz kalır bedenim.

Sen hayat,
An be an, verdiğini alan.
Sen hayat,
Neşelense azıcık biri birileri bir dünya,
Kursağında bırakan..

Zaman ve hayat,
Dilimde,
Ruhumda...

Semih Eroğlu